

Vincennes'in propaganda-lentopäivät 20-22. 6. 25.

(The Aviation Meeting at Vincennes 20th to 22nd of June.)

Pariisilaisilla on yksi suuri intohimo, kilpaajat. Kaikkia niitä kymmeniä tuhansia ihmisiä, jotka tällaisena suurena kilpailupäivänä vaeltavat Longchamp'iin, Auteuil'iin tai St. Cloud'iin kutsutaan »sportsmen'iksi», vaikkakaan he eivät tee itseään syyväksi muuhun urheiluun kuin viattomaan autobus tai junamatkaan. He seuraavat innostuneina — sanan ranskalaisessa merkityksessä — kilpailujen kulkua, uhraavat viimeisen franginsa jonkun suosikki-hevosensa puolesta ja palaavat tyytyväisinä kotiinsa. Tämä on tyypillistä ranskalaista urheilua. Tällaisessa tilaisuudessa voi olla läsnä kolmattasataatuhatta kirkuvaa sielua, kun sitä vastoin todellisissa urheilukilpailuissa on katsojia muutama satanen. Kilpaajat on hienon maailman kokoontumispaikat. Siellä voi tarpeekseen ihailia niinhyvin rotuhevosia kuin rotunaisia. Siellä ratkaistaan naismuodit j. n. e.

Mutta löytyy eräs toinenkin kilpailumuoto, joka on omiansa tyydyttämään ranskalaisten suuria sensatiovaatimuksia, nimittäin ilmailu. Ja ilahduksella todetakaan, että se pitkäaikaisella, määräperäisellä työllä on tunkeutunut syvemmälle, käsittäen nykyään itse kansan. Sen haivannon me kuitenkin olimme tilaisuudessa tekemään sunnuntaina kesäkuun 21 p:nä 199999 muun kansalaisen seurassa matkalla Vincennes'iin (aivan Pariisiin läheisyydessä).

Vincennes'in lentopäivät olivat »Yhdistyksen ilmailun kehittämiseksi», järjestämät, siis puhtaasti reklaamiluonnetta ja suurelle yleisölle tarkoitett. Ohjelmakin oli suunnilleen sama kaikkena kolmena kilpailupäivänä. Mutta katsojia siitä huolimatta runsaasti: ensimmäisenä päivänä n. 50,000, toisena n. 200,000 kolmantena ainoastaan parikymmentä tuhatta, joutuin tämä kuitenkin korkeista sisäänpääsyhintoista (parvekkeilla esim. 50 frangia).

Ja mikä yleisö. Ei olisi luullut olevansa Ranskanmaalla. Katsojaparvekkeitten yleisö aivan toisenlaista kuin kilpajoissa. Upseereita perheineen, heidän tuttaviaan, yksinkertaisia porvareita, keskiluokkaa. Ja valtava ihmimeri, kenttäyleisö, enimmäkseen työläiskansaa, pikkuporvareita. Ei mitään manekän-

Laskuvarjostin-hyppykilpailussa oli osanottajia runsaasti ja suurimmaksi osaksi naisia. Niitä tulikin ajoittain melkein satamalla alas. Tässäkin kilpailussa piti laskeutua mahd. lähelle määrättyä maalia, siis arvioida oikein tuulen voimakkuus. Silmiinpistävä oli varjostimien suuri liitokyky. Hyppyt suoritettiin 300 metristä ja onnistuivat kaikki hyvin. Huvittava oli erikoisesti erään neitosen alastulo. Hänkun hypyksi pelkässä hameessa — siis ilman tavallista lentopukua. Kansa riemuitsi ja kaikki kiikarit suunnattiin häneen.

Paras hyppy oli 45 m. maalista, yleensä n. 200—400 mtr.

R o m a n e s c h i oli kuitenkin kilpailujen sankari. Hänen esityksensä kuuluvat mahdollisesti kyllä lähemmin johonkin sirkukseen kuin lentonäytöksiin mutta olivat joka tapauksessa mielenkiintoisia ja sellaisia, joita tähän saakka olemme pitäneet amerikkalaisena bluffina.

Laskutelineeseen kiinnitetty, n. 15 m. pituinen köysi lasketaan koneesta alas. Sen päähän, jossa on trapetsi, kiipee taiteilija ja suorittaa erinäisiä tempuja — kaikki tämä koneen lentäessä muutamassa kymmenessä metrissä katselijoitten yläpuolella. Ymmärtää, että tällainen urheilu vaatii voimia, näppäryyttä ja ennenkaikkea uskallusta. Se herättikin ranskalaisessa yleisössä suunnatonta ihailua.

Kone nousee korkeammalle, R o m a n e s c h i n jatkaessa vaarallista leikkiään. Yhtäkkiä näemme hänen putoavan. Hirveä melu syntyy yleisön joukossa. Naiset kirkuvat pelästyneinä, joku menettää tajuntansa . . . . . Tämä ei kuitenkaan kestä montaa sekuntia sillä jo näemme suuren lumivalkoisen laskuvarjon juhlallisesti avautuvan sinistä taivasta kohti. Sen varassa riippuu R o m a n e s c h i yhä edelleen tempuilleen matkallaan maakamaraa kohti. Yleinen helpotuksen huokaus kuuluu. Kilpailujärjestäjien pieni yllätys oli onnistunut erinomaisesti. Ja toinen vielä seuraa. N. 100 metristä R o m a n e s c h i jälleen putoaa kuin kivi, laskuvarjon ajautuessa erillään tuulen mukana . . . . . R. on leikannut poikki köyden mutta hänellä on toinen, joka nyt vuorostaan avautuu. Myrskyiset suosionosoitukset tervehtivät hänen maahantuloaan. Kansan vaatimuksesta tekee hän kunnia-kierroksen autolla.

Näemme tummaihoisen, kokonaan valkoiseen puetun, laihahkon miehen. Hermostuneet liikkeet, hymyilevä, katse vilkas. Triumfaatorin tavoin, ylösnostetuin käsin hän vastaa suosionosoituksiin.

Hänellä on jo 5-vuotinen kokemus alallaan, hänen hyppyjensä lukumäärän ollessa 146.

T e m p p u l e n t o n ä y t ö k s i ä oli lukuisasti. Yksitellen, parittain, ryhmissä, usein toistakymmentä